

31995L0053

1995.11.8.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 265/17

A TANÁCS 95/53/EK IRÁNYELVE
(1995. október 25.)

a takarmányozás hatósági ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a takarmányozás a közösségi mezőgazdaság nagyon fontos területévé vált;

mivel a takarmányozás területén végzendő hatósági ellenőrzések megszervezésére irányadó elvek közösségi szintű meghatározása segíti az állatok egészségének, az emberi egészségnek és a környezetnek a megóvását, a kereskedelmi ügyletek méltányosságának biztosítását, továbbá a fogyasztók érdekeinek védelmét;

mivel a takarmányok hatósági ellenőrzésének megszervezésére szabályokat kell megállapítani, figyelembe véve a felhasznált termékek rendkívül széles körét, a kereskedelmi forgalomba hozott áruk szállítmányainak nagyságát, az ágazat integrált szerkezetét és különösen azt, hogy biztosítani kell az állatok által fogyasztandó takarmány egészséges és tápláló mivoltát, valamint az élelmiszer minőségét;

mivel a kívánt cél elérése érdekében az ezen irányelvben meghatározott szabályoknak vonatkozniuk kell minden termékre és anyagra, amelyet a Közösségben a takarmányozásban használnak; mivel ennek megfelelően az ellenőrzéseket úgy kell megszervezni, hogy azok vonatkozzanak a Közösségbe behozott vagy a Közösségen belül szabad forgalomba bocsátott termékekre;

mivel az „illetékes hatóság” meghatározása nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy egészben vagy részben átruházzák a hatóság felelősségét, a takarmányozás területén végzendő hatósági ellenőrzések lefolytatása céljából, azzal a feltétellel, hogy az ellenőrzéseket továbbra is ezek hatáskörében folytatják le;

mivel a hatékonyság érdekében az ellenőrzéseket szabályos időközönként kell végezni; mivel az ellenőrzéseket nem szabad korlátozni tárgyak, valamint a vizsgált szakasz és az ellenőrzési időpont tekintetében; mivel hatékonyságuk biztosítása végett a legalkalmasabb formában kell ezeket elvégezni;

mivel annak biztosítása érdekében, hogy az ellenőrzési eljárás elől ne lehessen kitérni, gondoskodni kell arról, hogy a tagállamok ne zárjanak ki egyetlen terméket sem a megfelelő ellenőrzésből azzal az indokkal, hogy azt Közösségen kívüli exportra szánják;

mivel a harmadik országból érkező termékeket a Közösség területére való belépéskor véletlenszerű irat- és származás-ellenőrzésnek kell alávetni;

mivel rendelkezni kell arról, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen belépési pontokat kijelölni a behozott termékekre vonatkozó ellenőrzés hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében, más vonatkozó közösségi jogszabályok, különös tekintettel az állat-egészségügyi ellenőrzésekről, valamint az állat-egészségügyi és közegészségügyi követelményekről szóló 90/675/EGK ⁽⁴⁾ és 92/118/EGK ⁽⁵⁾ irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül;

mivel az illetékes hatóság által elvégzendő fizikai ellenőrzések megszervezésére, valamint az ezeket az ellenőrzéseket követő lépésekre vonatkozóan elveket kell meghatározni;

mivel a Közösségen belüli kereskedelem tekintetében a hangsúlyt a származási helyen végzendő ellenőrzésekre kell helyezni; mivel azonban szabálytalanság feltételezése esetén az ellenőrzést – kivételesen – a termékek szállítása során vagy rendeltetési helyükön is el lehet végezni;

mivel ez a megoldás nagyobb bizalmat igényel a küldő tagállam által végzett ellenőrzések iránt; mivel a küldő tagállamnak biztosítania kell, hogy az ilyen ellenőrzéseket a megfelelő módon hajtsák végre;

mivel biztosítani kell, hogy lépéseket lehessen tenni, ha az ellenőrzés során kiderül, hogy a szállítmány nem felel meg a szabályoknak;

mivel a hatékonyság érdekében a küldő tagállamnak kell gondoskodnia arról, hogy a termékek megfeleljenek a közösségi szabályoknak; mivel a szabályok megsértése esetén a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy az érintett tagállammal együttműködve lépéseket tegyen, különösen helyszíni ellenőrzés és a helyzetnek megfelelő intézkedések elfogadása révén;

⁽¹⁾ HL C 313., 1993.11.19., 10. o.

⁽²⁾ HL C 128., 1994.5.9., 97. o.

⁽³⁾ HL C 127., 1994.5.7., 10. o.

⁽⁴⁾ HL L 373., 1990.12.31., 1. o. A legutóbb az 1601/92/EGK rendelettel (HL L 173., 1992.6.27., 13. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 62., 1993.3.15., 49. o. A legutóbb a 94/723/EK bizottsági határozattal (HL L 288., 1994.11.9., 48. o.) módosított irányelv.

mivel a 70/373/EGK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban minden, a takarmányokon végzendő hatósági ellenőrzések végrehajtásához szükséges mintavételi és analitikai módszert közösségi szinten kell elfogadni;

mivel, bár a vállalatoknak nem lehet joga szembeszegülni az ellenőrzésekkel, törvények által biztosított jogukat mindazonáltal meg kell óvni, különösen a gyártási titokhoz és a fellebbezéshez való jogot;

mivel az ellenőrzésekért felelős hatóságok tagállamonként eltérőek lehetnek; mivel ezért kívánatos közzétenni minden egyes tagállamban az e területen működő illetékes hatóságok listáját, megjelölve a hatáskörükbe tartozó területeket és azokat a laboratóriumokat, amelyek jogosultak az ellenőrzésekkel kapcsolatos elemzések elvégzésére;

mivel, noha elsősorban a tagállamoknak kell meghatározniuk ellenőrzési programjaikat, a belső piac megfelelő működésének céljából szükséges gondoskodni közösségi szintű koordinált programokról is;

mivel a Bizottságot meg kell bízni az ezen irányelv alkalmazásához szükséges intézkedések elfogadásának feladatával,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

(1) Ez az irányelv meghatározza a takarmányozás területén végzendő hatósági ellenőrzések megszervezésére irányadó elveket.

(2) Ezt az irányelvet specifikusabb közösségi szabályok, különösen a közösségi vámszabályok és állat-egészségügyi szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 170., 1970.8.3., 2. o. A legutóbb a 3678/85/EGK rendelettel (HL L 362., 1985.12.31., 8. o.) módosított irányelv.

2. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „a takarmányozás területén végzendő hatósági ellenőrzés” (a továbbiakban: „ellenőrzés”): az illetékes hatóságok által végzett ellenőrzés, amely az alábbi jogi aktusokban megállapított közösségi rendelkezések betartását ellenőrzi:
- a Tanács 1970. november 23-i 70/524/EGK irányelve a takarmány-adalékanyagokról ⁽²⁾,
  - a Tanács 1973. december 17-i 74/63/EGK irányelve a takarmányban előforduló nemkívánatos anyagok és termékek megengedett legmagasabb szintjének meghatározásáról ⁽³⁾,
  - a Tanács 1976. november 23-i 77/101/EGK irányelve az egynemű takarmány forgalmazásáról ⁽⁴⁾,
  - a Tanács 1979. április 2-i 79/373/EGK irányelve az összetett takarmány forgalmazásáról ⁽⁵⁾,
  - a Tanács 1982. június 30-i 82/471/EGK irányelve a takarmányozási célra felhasznált egyes termékekről ⁽⁶⁾,
  - a Tanács 1993. szeptember 13-i 93/74/EGK irányelve a különleges táplálkozási célokra szánt takarmányokról ⁽⁷⁾, valamint
  - a takarmányozás területén minden egyéb szabály, amely rendelkezik az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban elvégzendő hatósági ellenőrzésekről;
- b) „iratellenőrzés”: a terméket kísérő iratok vagy a termékekről nyújtott bármely más információ ellenőrzése;
- c) „származásellenőrzés”: az iratok, a címkézés és a termékek közötti egyezés ellenőrzése, csak szemrevételezéses ellenőrzéssel;
- d) „fizikai ellenőrzés”: magának a terméknek az ellenőrzése, beleértve adott esetben a mintavételt és a laboratóriumi vizsgálatot is;
- e) „termék”: takarmány és minden egyéb anyag, amelyet a takarmányozásban használnak;
- f) „illetékes hatóság”: a tagállamnak a takarmányozás területén végzendő hatósági ellenőrzések végrehajtásáért felelős hatósága;
- g) „létesítmény”: minden olyan üzem, amely terméket állít elő vagy gyárt, vagy a terméket a forgalomba hozatal előtti köztés szakaszban tárolja, vagy a terméket forgalomba hozza;

⁽²⁾ HL L 270., 1970.12.14. A legutóbb a 94/77/EK bizottsági irányelvvel (HL L 350., 1994.12.31., 113. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 38., 1974.2.11., 31. o. A legutóbb a 94/16/EK bizottsági irányelvvel (HL L 104., 1994.4.23., 32. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 32., 1977.2.3., 1. o. A legutóbb a 90/654/EGK irányelvvel (HL L 353., 1990.12.17., 48. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 86., 1979.4.6., 30. o. A legutóbb a 93/74/EGK irányelvvel (HL L 237., 1993.9.22., 23. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 213., 1982.7.21., 8. o. A legutóbb a 93/74/EGK irányelvvel (HL L 237., 1993.9.22., 23. o.) módosított irányelv.

⁽⁷⁾ HL L 237., 1993.9.22., 23. o.

h) „forgalomba hozatal”: a termékek készletezése eladási vagy egyéb, másoknak történő átruházási céllal, ajándékozás útján vagy fizetés ellenében, valamint maga az eladás és egyéb átruházási módok.

(2) A takarmányozás területére vonatkozó közösségi jogszabályokban megadott meghatározásokat adott esetben alkalmazni kell.

3. cikk

(1) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy az ellenőrzéseket ezzel az irányelvvel összhangban hajtsák végre.

(2) A tagállamok nem zárhatnak ki egyetlen terméket sem a megfelelő ellenőrzésből azzal az indokkal, hogy azt kivételre szánják.

4. cikk

(1) Ellenőrzést kell végrehajtani:

- a) szabályos időközönként;
- b) amikor a szabályok megsértése gyanítható;
- c) az elérni kívánt céllal arányos eszközök alkalmazásával és különösen a kockázatok és a szerzett tapasztalatok figyelembevételével.

(2) Az ellenőrzések kiterjednek az előállítás és a gyártás minden szakaszára, a közties szakaszokra, amelyek megelőzik a forgalomba hozatalt, beleértve a behozatalt is, továbbá a termékek felhasználására.

Az illetékes hatóság választja ki az ellenőrzés által elérni kívánt célnak leginkább megfelelő szakaszt vagy szakaszokat.

(3) Általános szabály, hogy az ellenőrzéseket előzetes értesítés nélkül kell elvégezni.

(4) Az ellenőrzések kiterjednek a takarmányozásban nem engedélyezett felhasználásokra is.

II. FEJEZET

HARMADIK ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL

5. cikk

A 4. cikk (1) bekezdése ellenére a tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak biztosítására, hogy a termékeknek a Közösség vámrégiójára történő beléptetésekor az illetékes hatóságok minden tételt iratellenőrzésnek és véletlenszerű származás-ellenőrzésnek vessenek alá, hogy ellenőrizzék:

- jellegüket,
- származásukat,
- földrajzi rendeltetési helyüket,

a rájuk vonatkozó vámeljárási megállapítása érdekében.

6. cikk

Az 5. cikkben előírt ellenőrzések céljára a tagállamok a saját területükön kijelölhetnek külön belépési pontokat a különböző terméktípusokra.

Ugyanebből a célból értesítést is kérhetnek arról, hogy egy bizonyos belépési pontra termékek érkeznek.

7. cikk

A termékek forgalomba hozatala előtt a tagállamok véletlenszerű fizikai ellenőrzésekkel biztosítják, hogy a termékek megfeleljenek a szabályoknak.

8. cikk

(1) Amennyiben az ellenőrzések kimutatják, hogy a termékek nem felelnek meg a szabályoknak, a tagállam megtiltja beléptetésüket vagy forgalombahozatalukat és elrendeli visszaküldésüket a Közösség területéről; haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot arról, hogy visszatartotta a termékeket, a feltárt szabálytalanságok megjelölésével.

(2) Az (1) bekezdés ellenére a tagállamok engedélyezhetik a következő műveletek egyikének elvégzését, az illetékes hatóság által meghatározott feltételekkel:

- a termékek összhangba hozása a követelményekkel egy megállapítandó határidőn belül, vagy
- adott esetben fertőtlenítés, vagy
- bármilyen más megfelelő módon történő eljárás, vagy
- más célokra történő felhasználás, vagy
- a termékek megsemmisítése.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben felsorolt műveletek ne gyakoroljanak káros hatást az állatok egészségére, az emberi egészségre vagy a környezetre.

(3) Az (1) és a (2) bekezdéssel összhangban hozott intézkedések során felmerült költségeket az engedélyes vagy az ő képviselője viseli.

9. cikk

(1) Amennyiben a termékeket nem annak a tagállamnak a területén hozzák forgalomba, amelyik az 5. cikkben említett ellenőrzéseket, valamint adott esetben a fizikai ellenőrzést végzi, az a tagállam az elvégzett ellenőrzés típusát és annak kimenetelét megjelölő dokumentumot bocsát az érintett személy rendelkezésére. A kereskedelmi okmányoknak erre a dokumentumra vonatkozó hivatkozást kell tartalmazniuk.

Mindazonáltal ez nem érinti a rendeltetési tagállamnak azt a jogát, hogy a termékeken véletlenszerű ellenőrzéseket végezzen.

(2) Egy okmánymintát és adott esetben az (1) bekezdés alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat kell elfogadni 1998. április 30. előtt, a 23. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

III. FEJEZET

KÖZÖSSÉGEN BELÜLI KERESKEDELEM

10. cikk

A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy egy másik tagállamba küldendő terméket ugyanazzal a gondossággal vizsgáljanak át, mint azokat, amelyeket a saját területükön belüli forgalomba hozatalra szánnak.

1. szakasz

Ellenőrzés a származási helyen

11. cikk

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy az illetékes hatóság elvégezze a létesítményekre vonatkozó ellenőrzéseket annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy ezek eleget tesznek a közösségi szabályok szerinti kötelezettségeiknek, a forgalomba hozatalra szánt termékek pedig megfelelnek a közösségi követelményeknek.

(2) Amennyiben gyanítható, hogy a követelményeknek nem felelnek meg, az illetékes hatóság elvégzi a szükséges ellenőrzéseket, és ha a gyanú beigazolódik, megfelelő intézkedéseket tesz.

2. szakasz

Ellenőrzés a rendeltetési helyen

12. cikk

(1) A rendeltetési tagállam illetékes hatósága a rendeltetési helyeken a diszkriminációt kizáró, véletlenszerű ellenőrzések segítségével ellenőrizheti, hogy a termékek megfelelnek-e a 2. cikk (1) bekezdése a) pontja rendelkezéseinek.

(2) Azonban ha a tranzit tagállam vagy a rendeltetési tagállam illetékes hatóságának olyan információ jut birtokába, amely alapján gyanítható a szabályok megsértése, az ellenőrzéseket a termékeknek a tagállam területén történő szállítása során is el lehet végezni.

13. cikk

(1) Ha a szállítmány rendeltetési helyén vagy a szállítás közben végzett ellenőrzés során egy tagállam megállapítja, hogy a termékek a 2. cikk (1) bekezdése a) pontja rendelkezéseinek nem felelnek meg, megteszi a szükséges intézkedéseket, és hivatalos úton felszólítja a feladót, a címzettet vagy bárki mást, aki arra jogosult, az alább felsorolt műveletek egyikének az illetékes hatóság által meghatározott feltételek szerinti elvégzésére:

- a termékek összhangba hozása a követelményekkel egy megállapítandó határidőn belül, vagy
- adott esetben fertőtlenítés, vagy
- bármilyen más megfelelő módon történő eljárás, vagy
- más célokra történő felhasználás, vagy
- a termék visszaküldése a származási országba, miután a származási létesítmény országának illetékes hatóságát tájékoztatták, vagy
- a termékek megsemmisítése.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban hozott intézkedések során felmerült költségeket a feladónak vagy bármely arra jogosult személynek kell viselnie, beleértve adott esetben a címzettet is.

3. szakasz

Együttműködés a szabályok megsértése esetén

14. cikk

A 13. cikk (1) bekezdésében előírt megsemmisítés, más célokra történő felhasználás, a származási országba történő visszaküldés vagy a termékek fertőtlenítése esetén a rendeltetési tagállam haladéktalanul kapcsolatba lép a küldő tagállammal. Egyéb esetekben a rendeltetési tagállam felveheti a kapcsolatot a küldő tagállammal. A küldő tagállam minden szükséges intézkedést megtesz és értesíti a rendeltetési tagállamot az elvégzett ellenőrzések jellegéről és eredményéről, a hozott döntésekről és a döntések okairól.

Amennyiben a rendeltetési tagállam attól tart, hogy az ilyen intézkedések nem elegendők, a két tagállamnak együtt kell megkeresnie a helyzet orvoslásának módját; adott esetben ebbe beletartozhat egy közös helyszíni vizsgálat is.

Amennyiben a 12. cikkel összhangban végzett ellenőrzések ismétlődő szabálytalanságokat tárnak fel, a rendeltetési tagállam tájékoztatja erről a Bizottságot és a többi tagállamot.

15. cikk

(1) A rendeletési tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére, figyelembe véve a megállapított jogsértések jellegét, a Bizottság a következőképpen járhat el:

- képviselőket küld az érintett tagállammal együttműködve az érintett létesítménybe,
- felkéri a küldő tagállamot, hogy fokozottan ellenőrizze az érintett létesítmény termékeit.

(2) A Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamokat a megállapításairól.

A Bizottság megállapításainak elkészültéig a küldő tagállam – amennyiben a rendeletési tagállam ezt kéri – fokozottan ellenőrzi az érintett létesítményből érkező termékeket.

A rendeletési tagállam szintén fokozottan ellenőrizheti az ugyanebből a létesítményből érkező termékeket.

(3) A Bizottság felülvizsgálhatja a 23. cikkben említett bizottságon belül a helyzetet. Meghozhatja a szükséges döntéseket, beleértve azokat is, amelyek a termékek Közösségen belüli forgalmára vonatkoznak, az ugyanebben a cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően.

4. szakasz

Ellenőrzések a gazdaságokban

16. cikk

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az előírt ellenőrzések elvégzése érdekében az illetékes hatóság bejuthasson azokra a helyekre, ahol mezőgazdasági termelés folyik, és ahol a termékeket előállítják vagy használják.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

17. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ellenőrzéseket úgy végezzék el, hogy a termékek kiszállítása a lehető legkevesebb késedelmet szenvedjen, valamint hogy az ellenőrzések ne akadályozzák indokolatlanul a termékek forgalomba hozatalát.

(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az ellenőrzésekért felelős személyekre szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.

18. cikk

(1) Amennyiben a termékekből mintát vesznek elemzés céljából, a tagállamok meghozzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek:

- annak biztosításához, hogy az ellenőrzött termékek másodszori véleményezésben részesülhessenek,

- annak biztosításához, hogy a hivatalosan lepecsételt referenciamentákat megőrizzék.

(2) A tagállamok összeállítják az elemzések elvégzéséért felelős laboratóriumok listáját; biztosítják, hogy ezeket a laboratóriumokat alkalmasságuk alapján jelöljék ki.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a mintavételt és az elemzést a közösségi szabályokkal összhangban végzik.

Közösségi szabályok és módszerek hiányában viszont a tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy meggyőződjenek arról, hogy az ellenőrzéseket az alábbiak szerint végzik:

- a nemzetközi testületek által elismert előírásokkal összhangban,
- ilyen előírások hiányában a tudományosan elismert nemzeti szabályokkal összhangban, amelyek megfelelnek a Szerződés általános elveinek.

(4) E cikk alkalmazásának részletes szabályait a 23. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően lehet elfogadni.

19. cikk

Minden tagállam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek annak biztosításához, hogy ezen irányelv minden rendelkezését annak teljességében alkalmazzák. Szankciókat kell meghatározni arra az esetre, ha nem teljesítik ezeket az intézkedéseket. Ezeknek a szankciónak hatékonynak és a céljukkal arányosnak kell lenniük, illetve megfelelő elrettentő hatással kell rendelkezniük.

20. cikk

A tagállamokban hatályos törvények szerinti, az illetékes hatóságok döntéseivel szembeni fellebbezési jogokat ez az irányelv nem érinti.

Azon illetékes hatóság által hozott döntésről, ahol a szabályokat megsértették, valamint a döntések indokairól a döntésekben érintett gazdasági szereplőt vagy képviselőjét értesíteni kell.

Az érintett gazdasági szereplő vagy képviselője kérésére a döntéseket és az indokokat írásban kell vele közölni, az ellenőrzéseket végző tagállam hatályos törvényei szerint őt megillető fellebbezési jogok, valamint a vonatkozó eljárás és határidők részleteivel együtt.

21. cikk

Minden tagállam köteles egy évvel ezen irányelv hatályba lépését követően közölni a Bizottsággal a következőket:

- mely vagy melyek az illetékes hatóság, illetve hatóságok; továbbá ezek területi hatáskörét és illetékességét,
- mely vagy melyek a 18. cikk (2) bekezdésében említett laboratórium vagy laboratóriumok,
- adott esetben a 6. cikkben említett beléptetési pontok listáját.

Ez az információ a későbbi módosításokkal együtt megjelenik az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* C sorozatában.

22. cikk

(1) Legkésőbb 1998. október 1-jéig a tagállamok összeállítanak olyan programokat, amelyek meghatározzák, hogy milyen nemzeti intézkedéseket kell tenni ezen irányelv céljának elérése érdekében.

Ezeknek a programoknak figyelembe kell venniük az egyes tagállamok sajátos helyzetét és meghatározni az ellenőrzések típusát és gyakoriságát, amelyeket rendszeresen kell elvégezni.

(2) Minden évben április 1. előtt, az első alkalommal 2000. április 1. előtt a tagállamok átadják a Bizottságnak az összes vonatkozó információt az (1) bekezdésben ismertetett programok előző évi végrehajtásával kapcsolatban, a következőket meghatározva:

- a programok összeállításánál figyelembe vett szempontok,
- az elvégzett ellenőrzések száma és típusa,
- az ellenőrzések eredményei, különösen a feltárt szabálysértések száma és típusa,
- a szabályok megsértése esetén indított eljárás.

(3) Minden évben október 1. előtt, első alkalommal 2000. október 1. előtt a Bizottság a közösségi szinten végrehajtott ellenőrzések eredményeiről átfogó összegző jelentést nyújt be a következő évi koordinált ellenőrzési programról szóló ajánlásra vonatkozó javaslattal együtt, hogy azt a 23. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően fogadják el. Ez az ajánlás egy későbbi időpontban módosulhat, ahogy azt a koordinált program végrehajtása megkívánja.

A koordinált program jelzi különösen a végrehajtás során kövendő prioritási szempontokat.

A (2) bekezdésben előírt információ tartalmaz egy külön szakaszt, amely kifejezetten a koordinált program végrehajtására vonatkozik.

23. cikk

(1) A Bizottság munkáját a 70/372/EGK határozattal⁽¹⁾ létrehozott Takarmányok Állandó Bizottsága (a továbbiakban: „bizottság”) segíti.

(2) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt a

szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján elfogadandó határozataira előírt többséggel kell meghozni. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

- (3) a) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.
- b) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el, kivéve ha a Tanács egyszerű többséggel az említett intézkedések ellen szavazott.

24. cikk

(1) A tagállamok elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1998. április 30-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

25. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

26. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1995. október 25-én.

a Tanács részéről

az elnök

L. ATIENZA

⁽¹⁾ HL L 170., 1970.8.3., 1. o.